

Ajánlások feladatai

Bejutás az Egyetemre

Choroll.

Szabadulásom után az első utam Chorollba vezetett. Mivel eddig sem voltam rossz viszonyban a mágiával, gondoltam meglátogatom a helyi Mágusok Céhét, és csatlakozok a nagy hírű szervezethez. Némi kérdezősködés és keresgélés után meg is találtam a mágusok helyi érdekképviselőjét. Ezt egy Teekeeus nevű argóniai vezette, aki szinte tárt karokkal fogadott, és megismertette velem a teljes jogú céhtagsághoz vezető utat. Ezek szerint össze kell gyűjtenem minden város céhvezetőjének ajánlását, majd ha ez megvan, megnyílik előttem a fővárosi központ, az Egyetem kapuja. Miután rákérdeztem az ajánlásra, sajnálkozva kifejtette, hogy nem áll módjában csak úgy beprotezsálni engem, de ha elvégzek neki egy kis munkát, akkor szívesen megteszi. A feladat az volt, hogy tudjam meg, mit keres a városban egy bizonyos Earana nevű nőszemély, aki régebben a céh tagja volt. Más választásom nem lévén elhagytam az épületet, és a nekiálltam megkeresni a nőt. Azt pletykálták róla, hogy a Grey Mare nevű csehóban szállt meg. Az odavezető úton rá is találtam, zöld ruhában rótt a városka utcáit. Miután szóba elegyedtem vele, elárulta titlété okát. Ez az ok nem más, mint a „Fingers of the Mountain” című könyv, ami szerint a városhoz közeli hegyekben, a Cloud Top nevű helyen található, amit be is jelölt a térképen. Mivel amúgy is szerettem volna szívni egy kis a hegyi levegőt, ezért rögtön útra keltem. Cloud Top nem más, mint egy kicsi rom, közepén egy furcsa oszlopconkkal. A csonk mellett egy szénné égett holttest hevert, kezei között éppen a keresett könyvet szorongatta. Felkaptam hát és visszaindultam a városba, hogy beszámoljak Teekeeusnak Earana tevékenységéről. Az argóniai két kézzel kapott a könyv után, megjegyezte, hogy nem szabad Earanának megkaparintania, és biztosított, hogy számíthatok az ajánlására.

Másnap, a várost járva újra összefutottam Earanával, aki nagyon mérges lett, miután megtudta, hogy az argóniai mágusnak adtam a könyvet, de hamar lecsillapodott, és felajánlotta, hogy szerezzem meg neki a könyvet, ráadásul az eredetileg ígért jutalmat is megígérte. Mivel a jutalmak soha nem jönnek rosszul a magamfajta kalandoroknak, ezért kapva kaptam az alkalmon, és megígértem neki, hogy megkapja a könyvet. Visszamentem a céhbe, felmentem Teekeeus szobájába, és a ládjában meg is találtam a könyvet, amit azután leszállítottam Earanának. A nő átvette, majd szólt, hogy egy napig tanulmányozni szeretné a kötetet, de utána odaadja a jutalmamat. Pár nap múlva felkerestem, emlékeztettem a jutalomra, mire egy tekercset nyújtott át, ami a könyv tanulmányozása során szerzett ismereteit tartalmazta. Eszerint, ha újra meglátogatom Cloud Top-ot egy Welkynd kövel a birtokomban, és villám alapú varázslatot varázsolok a középső oszlopconkra, akkor jutalomban fogok részesülni. Kíváncsian visszamentem a hegyek közé, majd végrehajtottam a tekercs utasításait. Amint elsütöttem a varázslatot, villám csapott belém, nekem adva erejét, ami által egy új, villám alapú varázslat birtokosa lettem.

Skingard.

A második város, amit felkerestem Skingard volt. A helyi Mágusok Céhét az északi fal mögött találtam, ezt egy bizonyos Adrienne Berene nevű nő vezette. Ő is kért egy szívességet az ajánlásáért cserébe, egy helyi mágust, Erethort kellett megkeresnem. Sajnos semmiféle információval sem rendelkezett a hollétét illetően, de átirányított egy kollégájához, a tőle két lépésre álló Sulinus Vassinus-hoz. Furcsa, éppen vele beszélgetett, amikor beléptem a céh ajtaján, és nem volt képes megkérdezni tőle az eltűnt céhtag hollétét, de mindegy. Sulinus már többet tudott, elárulta, hogy Erthor második otthona a városhoz közeli Bleak Flats Cave, de sajnos elfelejtette, merre van. Viszont azt elmondta, hogy az argóniai Druja biztos tudja. Megkérdeztem hát Druját, aki természetesen Sulinus mellett állt (furcsák ezek a skingardi mágusok), ő készségesen elmagyarázta, hogy merre is található a barlang, ráadásul be is jelölte a térképen. Irány a vadon, hamarosan meg is érkeztem a megjelölt barlanghoz. Bent jó pár zombi fogadott, így alkalmam nyílt kipróbálni a chorolli tevékenységeim során beszerzett új varázslatokat. A barlang mélyén megtaláltam Erthort, akinek finoman fogalmazva tele volt a nadrágja. Roppantul örült, hogy rátaláltunk, de főleg annak, hogy a zombik újra halottak, és megkért, kísérjem vissza a céh épületébe. Miután leadtam a tékozló varázslót a céhvezetőnek, megkaptam a hön áhított ajánlását.

Anvil

A következő célpontom Anvil, a kikötőváros volt. A helyi vezető, Carahil nem habozott sokat, amint megtudta, hogy ajánlásért jöttem, egyből a tárgyra tért. Szerinte egy tolvaj mágus garázdálkodik a Kvatch felé vezető úton, aki megöli és kifosztja az arra utazó kereskedőket. Éppen ezért megkért, hogy járjak utána a dolgoknak, menjek el a Brina Cross nevű fogadóba és keressem fel Arielle Jurardot, aki a céh megbízásából tevékenykedik ott. Így is tettem, hamar megtaláltam a fogadót. Bent szóba elegyedtem Ariellel, aki halkán megsúgta, hogy adjam ki magam kereskedőnek és vegyek ki egy szobát. Követtem utasításait, a csaposnál, mint utazó kereskedő jelentettem be magam, majd kivettem egy szobát. Már indultam volna lepihenni, amikor az egyik vendég megszólított és elmondta, hogy legyek óvatos az úton, mert valaki állandóan megtámadja a kereskedőket. Megköszöntem aggodását és felmentem a szobámba. Bent már várt rám Arielle és átbeszéltük a másnapi haditervet. Eszerint ő és egy társa követni fog engem tisztes távolból, majd amikor megtámad a tolvaj, beavatkoznak, és együttes erővel legyőzzük őt. Másnap reggel a megbeszéltek szerint elindultam Kvatch felé. Nem kellett sokat mennem, hamarosan találkoztam a renegát mágussal, aki nem volt más, mint a tegnapi aggódó vendég. Elmondta, hogy hiba volt erre jönnöm, és nem tudván, hogy pont most válik üldözőből üldözötté, nekem támadt. Társaim rögtön észrevették, mit tervez, így hármunk ellen nem volt esélye. Miután meghalt, átkutattam a holttestét, majd visszamentem Anvilba, jelentettem a dolgok alakulását és megkaptam a céhvezető ajánlását.

Bruma

Következő utam a havas Brumába vezetett, a máguscéh épületét a város északi részén találtam meg. A céhvezető aggodalmas arccal fogadott, és amikor az ajánlása felől érdeklődtem, szóba hozta, hogy a céh egyik tagja, a khajiit J'skar eltűnt, a szó szoros értelmében. Gyanakodott, hogy egy félresikerült varázslat lehet a dologban, és arra kért, valahogy oldjam meg ezt a problémát, különben a felettesei görbe szemmel fognak nézni rá. Sok kapaszkodót nem adott, így nekiálltam kérdezősködni a céhen belül. Az egyik helyi mágus, Volanaro elvigyorodott, amikor meghallotta, hogy a khajiitot keresem. Szerinte a céhvezető alkalmatlan a feladatára, ezért meg szokták tréfálni ilyen apróságokkal. Azt mondta, ha ellopom a céhvezető könyvét a szobájából, akkor előkeríti J'skar-t. Ennek érdekében megtanított egy zárnyitó varázslatot is. Belementem

a játékba, felmentem a céhvezető szobájába, feltörtem az asztalát és elvittem a könyvet Volanaro-nak a megbeszélte este 10 órás időpontban. A mágus elsütött egy varázslatot, ami hatására megjelent az eltűnt khajiit. Mindketten jól nevettek a céhvezető hiszékenységen, majd megköszönték a könyvet, láttam a szemükön, hogy újabb csínyre készülnek. Magukra hagytam őket és aludni tértem. Másnap beszéltem Jeanne-el, aki örült, hogy megkerült J'skar és biztosított, hogy elküldi az ajánlását az Egyetemre.

Cheydinhal

A Mágusok Céhének helyi szervezetét egy Falcar nevű, arrogáns elf vezette, aki szerint a céhnek nincs szüksége a hozzám hasonló kétbalkezes tanoncokra. Azért adott egy megbízást, azt mondta, keressem meg az egyik gyűrűjét, amit a céh udvarán álló kútba dobott. Kifelé menet kihallgattam egy párbeszédet, miszerint a céh kútjában lévő víznek furcsa a színe és az íze is rossz. Gyanakodni kezdtem, ezért megemlítettem a küldetésemet Deetsannak, az argóniai alkimistának. Ő elárulta, hogy Falcar már küldött le a kútba egy hozzám hasonló rangú tanoncot, aki még nem tért vissza. Megkért, hogy legyek óvatos és megtanított egy varázslatot, ami lehetővé tette nekem a víz alatti lélegzést. Kimentem a kúthoz, nagy levegőt vettem és beleugrottam. Lent a vízben megtaláltam az előző tanonc holttestét, nála volt a gyűrű. Rögtön rájöttem, hogy a gyűrűt eleve aljas szándékkal helyezték el a kútban, mivel nem kevesebb, mint 150 kilót nyomott. Nagy nehezen felvittem a felszínre, majd felkerestem Deetsant, aki már várt rám. Azt mondta, amíg távol voltam, ő kérdőre vonta Falcart, aki erre elviharzott. Az argóniai megkért, nézzem meg a céhvezető szobáját, hátha mégis megírta az ajánlását. A szobát átkutatva ajánlás helyett két fekete lélekkövet találtam. Ezeket megmutattam Deetsannak, aki szerint Falcar nem járt egyenes utakon. Azt mondta, majd ő ír egy ajánlást, amit a céhvezetőről szóló jelentésével együtt elküld az Egyetemnek.

Bravil

A bravili Mágusok Céhének vezetője, Kud-Ei egy egyszerűnek tűnő feladattal bízott meg. Szerinte az egyik helyi mágus, Ardaline segítségre szorul, nem tett jól önbizalmának, hogy mágusbotja eltűnt. Gyanúsított is akadt, a sötételf Varon Vamori személyében, akitől békés úton kellett megszereznem a botot. Ennek érdekében a céhvezető adott egy Charm varázslatot tartalmazó tekercset. Felkerestem a sötételfet, aki némi meggyőzés után elárulta, hogy szerelmes volt Ardalinebe, de mivel a nő nem viszonzta, ezért elvette a botját. Visszaadná, de sajnos eladta egy barátjának, Soris Arenimnek, aki a fővárosban található. Visszamentem Kud-Eihez, aki adott még pár tekercset, valamint megkért, hogy utazak el a fővárosba, keressem fel Sorist és szerezzem vissza tőle a botot. Így is tettem, meggyőztem Sorint, hogy adja vissza, amire 200 arany ellenében hajlandó is volt. Visszamentem Bravilba, odaadtam a botot a céhvezetőnek, aki biztosított a felől, hogy az Egyetem megkapja az ajánlását.

Leyawiin

Az utolsó céh, amit fel kellett keresnem, a leyawiini volt. A helyi vezető, Dagail viszont számomra érthetetlen dolgokról halandzsázott, amikor rákérdeztem az ajánlásra, ezért inkább a többi mágussal beszélgettem el. Agata, az egyik helyi céhtag biztosított, hogy Dagailnak nem ment el az esze, csupán állandó látomások gyötrik, melyeket csak egy ősi kő segítségével tud fókuszálni. Sajnos a követ tartalmazó nyaklánc eltűnt, ezért Agata arra kért, keressem meg ezt a varázstárgyat. Így hát kérdezősködni kezdtem a céhen belül. Az egyik mágus, Kalthar jól tájékozottnak tűnt, azt mondta, kihallgatta Agata és Dagail beszélgetését, sok mindent elmondott Dagailról, többek között megemlítette az apját is. Visszamentem Agatához, aki meglepődött azon, hogy az északi kihallgatta őket, viszont elképzelni sem tudta, hogy Kalthar honnan tudott Dagail

apjáról, főként azért, mert erről soha nem beszélt Dagaillal. Felkerestem a céhvezetőt, szavaiból kihámoztam, hogy apja az egyik közeli erődben, Fort Bluebloodban állomásozott, amit meg is mutatott a térképen. Felkerestem az erődöt, ami már romokban állt, banditák táborhelyeként szolgált. Átverekedtem magam rajtuk, a legbelső teremben meg is találtam az apa sírját, benne az eltűnt amulett pontos mását. Felkaptam, és indultam kifelé, amikor megjelent Kalthar. Elmondta, hogy ő vette el az amulettet, csak hogy kikényszeríthesse a távozását a helyi céhből, szemlátomást nem kedvelte jelenlegi beosztását. Majd miután végzett beszédével nekem támadt. Rövid varázspárbaj után én maradtam állva, visszavitem az amulettet a jogos tulajdonosának. Dagail boldogan csatolta fel az amulettet, majd biztosított, hogy azonnal elküldi ajánlását.

Ezzel összegyűjtöttem az összes város céhvezetőjének ajánlását, így az Egyetem kapui végre szélesre tárulhatnak előttem.